

דעם רבינ'ס

עניכס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

בס"ד
משפטים-שקלים
תשפ"ג
גליון 130

דער ריינער קוואל

א גוטן שבת פאר אלע לעכטיגע קינדער,

מיר האלטן א שבת נאך קבלת התורה. פאריגע וואך האבן מיר זוכה געווען צו באקומען א נייע תורה. די וואך איז די תורה מאַרקי וועגן דער מעמד וואס איז געווען ביים בארג סיני.

עס שטייט אין פסוק: כל אשר דבר ה' נעשה ונשמע (שמות כד, ז), די אידן האבן געפעדערט און געזאגט קודם 'נעשה' און דערנאך 'ונשמע'. ר' נתן שטעלט זיך אפ ביי דעם פסוק מיט א קשיה: ווי אזוי קען מען טון עפעס פאר מער הערט וואס מען דארף טון? אזוי ווי א טאטע זאגט פאר זיין קינד: "וילסט מיר פאלגן וואס איך גיי דיר יעצט בעטן?" און דאס קינד זאגט: "יא, איך גיי עס שוין מאכן", נאך פאר דאס קינד ווייסט בכלל וואס ער דארף טון. וויאזוי קען דאס זיין? ר' נתן זאגט אז דער פסוק לויבט אויס די אידן אז זיי האבן געפעדערט און גלייך געזאגט נעשה פאר נשמע, אבער וויאזוי קען זיך אויסמאלן אין שכל אזא זאך? טון א זאך פאר מען הערט וואס מען דארף טון.

ר' נתן איז מסביר אז דאס איז די שיינקייט פון אידישע קינדער. די אידן האבן געזאגט אז זיי

וויילן נישט חוקר זיין מיט קיין שום חקירות די טעם פון די מצוות. זיי דארפן נישט פארשטיין, דאס וואס דער באשעפער וועט זאגן וועלן זיין טון אן צו פארשטיין פארוואס און פארווען, אן קיין שאלות און חקירות. און דערנאך האבן זיי געזאגט, 'ונשמע', דאס מיינט אז נאכן טון די מצוות בתמימות וועט מען שוין אויך עס פארשטיין מיטן הארץ! ווי רש"י ברענגט אראפ עטליכע מאל פון חז"ל אז נשמע מיינט 'שומע אני - איך פארשטיין'. אידישע קינדער האבן געזאגט: "וואס דער באשעפער וועט הייסן וועלן מיר גלייך מאכן, שפעטער ונשמע, אז מען וועט פאלגן דעם אויבערשטנס מצוות און מען וועט דאס טון בשמחה וועט מען זוכה זיין - יעדער איד לויט זיינע דרגות צו שפירן א טעם אין די מצוות.

דערפאר האבן די אידן באקומען צוויי קרוינען, ווייל אז מען איז זוכה צו טון די מצוות מיט שמחה איז מען זוכה צו א קרוין איבערן קאפ! א קרוין! דאס איז דער חילוק פון א איד און להבדיל א גוי, א גוי מוז אלעס פארשטיין מיט זיין שכל, יעדע מצוה וואס דער באשעפער גיבט זיי, זענען זיי חוקר, זיי ווילן אז דער אויבערשטער זאל זיי מגלה זיין אלע טעמים פון די מצוות, וועלן זיי אפער דעמאלט איינהאלטן די מצוות. אבער די אידן טוען אלע מצוות מיט א שמחה, ווי ר' נתן שרייבט: 'זיכער, אויב די גוים וואלטן געזען די ליכטיקייט פון די מצוות, ווי יעדע מצוה שיינט אין אלע וועלטן און דאס איז העכער פון אלע

ר' ישראל קארדונער

פארזעצונג #2

אזוי האט ער זיך געפירט טעג און וואכן, ווען נישט זיין טאטע און משפחה, קיינער ארום אים האט נישט געוואוסט פון די גאנצע זאך, זיי האבן געמיינט אז ער פארנעמט זיך לאנג מיט מסדר זיין די סחורות אין מאגאזין ס'איז זיי גארנישט איינגעפאלן אין לעצטן געדאנק אז ס'איז אים אזוי ביטער, און ער וויינט און שרייט צום הייליגן באשעפער...

קייין איין תפלה גייט נישט צום גרונד, און דער הייליגער באשעפער וואס איז שומע קול בכיות ער הערט זיך איין צו יעדע אידישע געוויין האט זיך דערבארעמט אויף ר' ישראל, זיין ישועה האט זיך דערנענטערט....

אין איינע פון די טעג האט ר' ישראל געזוכט עפעס אין די גניזה, ווען ער גראבט אזוי צווישן די אלטע צעריסענע הייליגע ספרים האט ער געפונען עפעס א קליין ספר און דעם שער בלאט, עס איז אים געווען אינטערעסאנט וואס דער קליין ספר'ל איז, האט ער אנגעהויבן צו בלעטערן און מעין זיין אין דעם, האט ער געזעהן דארטן געשריבן "הבטחה" ווער עס וועט קומען אויף מיין קבר און זאגן

דארט די צעהן קאפיטלעך תהלים וועל איך משתדל מיט אלע כוחות אים ארויסנעמען פון שאול תחתיות"..... די ווערטער האבן אויפגעשיינט אנטקעגן זיינע אויגן, און אריינגעקריצט געווארן טיף אין זיין הארץ, אפשר דאס איז מיין ישועה? א צדיק וואס קען מיר העלפן און מתקן זיין? אבער ער האט נישט געוואוסט ווער האט צוגעזאגט אזא געוואלדיגע הבטחה, ווייל ווי אויבנדערמאנט איז די ספר געווען און קיין שער און מען האט גארנישט געזעהן ווער האט עס געזאגט אדער געשריבן, און דער נאמען פון הייליגן רבין מיט זיינע תלמידים איז קיינמאל נישט אנגעקומען צו זיין אויער, האט ער זיך גענומען נאכפארשטן און זוכן ווער האט געשריבן דעם ספר, ביז ער האט געטראפן אז דער ספר איז דער "תיקון הכללי" וואס דער הייליגער רבי ז"ל האט אונקגעשטעלט צו זאגן פאר א תיקון...

אזוי ארום האט ער שוין געוואוסט וואס צו זוכן, האט ער געפונען נאך ספרים, הייליגע ליכטיגע עצות און וואונדערליכע חזק אין עבודת ה', ספרים פון הייליגן רבין וואס זענען געווען פאר אים אזא חידוש עס האט אים אויפגעהויבן און אנגעפילט זיין הארץ מיט יראת ה', זיין נשמה האט זיך אזוי אנגעצינדן ער האט אנגעהויבן א נייע וועג אין לעבן, דאס פונקט וואס ער האט געזוכט, כאטש זיין גרויסע שמחה האט אים זייער ווי געטוהן אז ער קען נישט גיין צום ציון פון

רבי'ן ווייל ער האט גארנישט געוואוסט
 איה מקום כבוד... אוואו געפינט זיך דער
 ארט כדי צו קענעו קומען דארט מקיים
 זיין דעם רבי'נס באפעל צו באקומען זיין
 תיקון. דערווייל האט ער נאר געבענקט
 און געבעטן אויף דעם און ממשיך געווען
 דינען דעם אויבערשטן מיט די נייע וועג
 וואס האט זיך געעפנט
 פאר אים.

ווען זיין טאטע
 און די שטאט
 מענטשן האבן
 געהערט פון די
 פרישע נייעס
 אז ר' ישראל
 איז געווארן
 א ברסלב'ער,
 ער איז נתקרב
 געווארן צו די וועג
 פון רבי'ן האבן זיי
 דאס נישט געקענט
 גלייבן, זיין טאטע איז

ארויס פון די כלים אזא געלונגענער
 מענטש זאל אזוי נאריש ווערן? וואס
 האט אים געפעלט וואס ער האט דארטן
 געטראפן? אין די געגנט וואו זיי האבן
 געוואוינט איז דער נאמען פון הייליגן
 רבי'ן נישט געווען אזוי באוואוסט און די
 התנגדות איז געווען גרויס, עס איז נישט
 געווען קיין סאך ברסלב'ער חסידים עס
 האט זיי אויסגעקוקט אז ר' ישראל האט
 זיך צוגעטשעפעט צו א מאדנע כת פון
 מיסטערעטזע חסידים... דעריבער האבן

זיי זיך אלע צאמגענומען קעגן אים,
 שטערן זיין וועג מיט אלע כוחות, ר'
 ישראל איז אריבער רדיפות און בזיונות
 פון די גאנצע שטאט און פון זיין נאנטע
 משפחה, מען האט אים פארשעמט
 און באשמוצט זיין נאמען, ביז א קורצע
 צייט האט ער זיך געטראפן אנשטאט
 צו זיין א חשוב'ער בעלבתישער איד
 וואס יעדער קוקט אים ארויף פאר
 זיין קלוגשאפט און עשירות, איז
 ער געווארן א געבעכדיגער
 פארשעמטער מענטש, וואס
 יעדער לאכט אים אפ, אבער
 כאטש די שוועריגקייט
 האט ר' ישראל בכלל נישט
 געקוקט אויף דעם, ווייל די
 גרויסע טובה וואס ער האט
 באקומען פונעם רבי'ן און די
 חיות וואס האט אנגעפילט זיין
 הארץ די הייליגע ספרים פון רבי'ן
 האט איבערגעוואויגן אלע יסורים.

מיט די צייט האט ער זיך דערוואוסט
 וואו עס געפינט זיך דער ציון פון רבי'ן
 ז"ל און ער האט אנגעהויבן צו בענקען
 און בעטן דעם רבוננו של עולם ער זאל
 זוכה זיין צו אנקומען צו דעם הייליגן
 ארט, ווי נאר זיין משפחה האט געהערט
 פון ר' ישראל'ס פלענער אז ער וויל פארן
 קיין אומאן האט דאס זיי זייער זייער
 פאדראסן און האבן באשלאסן צו מאכן א
 שטרענגע טריט זיי האבן צוגענומען פון
 ר' ישראל זיינע שיק... ער זאל נישט האבן
 מיט וואס צו פארן... אבער אויף אויף

דעם האט ר' ישראל גארנישט געקוקט נאר זיין גאנצע געדאנק איז געווען אינעם תכלית! סאיז דא א תכלית פארן לעבן, איך בין דא נישט געקומען פאררענגען מיינע יארן אויף פוסטע שטותים און הבלים פון די וועלט, ער האט נאר מער געשטארקט זיין פעסטע החלטה צו פארן צום גרויסן צדיק זאל זיין וואס זאל זיין!

ווען די משפחה האט געזעהן צום באדויערן אז זיי קענען נישט פועל'ן אויף ר' ישראל און ער וויל נאכאלץ פארן האבן

זיי אים צוגענומען זיין גאנצער פארמעגן אז ר' ישראל זאל גארנישט באקומען פון זיין טאטנס ירושה! מען האט אויסגעטון פון ר' ישראל זיינע טייערע רייכע קליידער און ארויסגעווארפן פון זיין שיינע הויז ביז ער איז געבליבן אויפן גאס מיט זיין העמד און זאקן... און קיין פרנסה, און קיין געלד, און קיין שטוב נאר מיט אויגן צום הימל, א שטארקע אמונה, און א פייערדיגן הארץ צום הייליגן באשעפער.
(המשך וועט קומען בעז"ה)

דער ריינער קוואל

המשך פון זייט 1

תענוגים פון דער וועלט, העכער פון אלע הצלחות און נאך אסאך מער פון דעם, וואלטן זיי מקיים געווען די מצוות. עס איז זיכער נישט פארהאן אזא שוטה און טפש וואס וויל נישט באקומען אזא וואוילקייט, אזא זיסקייט, אזא נצחיות בפרט אז מען קען קויפן די מצוות מיט אפאר גראשן, מיט עטליכע דאלאר קען מען קויפן א בינטל ציצית פאר א טלית, אדער אן אנדערע מצוה וואס קאסט ווייניג געלט.

די גאנצע וועלט קען נישט פארנעמען די ליכטיגקייט וואס ליגט אין יעדע פשוטע מצוה - וואס איז זייער דערהויבן און הויך, וואויל איז דער וואס איז זוכה צו מאכן די מצוות מיט שמחה. אשרינו, וואס מיר האבן זוכה געווען צו אזא אייביגע מתנה. מיר דארפן זאגן ביים דאווענען אינדערפרי דעם אשרינו מה טוב חלקינו מיט א געוואלדיגע שמחה עד אין קץ ותכלית, אז מיר זענען זוכה צו גלייבן אין

באשעפער און אין זיין תורה, אין משה רבינו און אלע צדיקים אמת מיט די הייליגע אמונה. מיר דארפן זיך פרייען און אזוי וועלן מיר זוכה זיין יעדער לויט זיין דרגה, צו קענען משיג זיין די מצוות ביז איר שורש.

בפרט יעצט קומען די טעג פון אדר וואס מען פארמערט מיט שמחה. די וואך איז שוין שבת שקלים, זאל השם יתברך העלפן אז מיר זאלן זיך קענען באנייען אינגאנצן, זיך פרייען מיטן 'שלא עשני גוי', זיך פרייען מיט די נקודות טובות דאס איז די אמת'ע שמחה. דער אויבערשטער זאל העלפן אז נאך דאס יאר זאל מען שוין קענען אינגאנצן אויסמעקן דעם עמלק און זיך גרייטן צום פורים ווי עס דארף צו זיין דורך די מצוה פון שקלים וואס מען ליינט די וואך, אזוי ווי אין מדרש שטייט, אז ווען מען ליינט די פרשה פון שקלים הייבט משה רבינו אויף די קעפ פון אידישע קינדער, "כי תשא את ראש בני ישראל," ער הייבט זיי אויף פון זייערע קטנות פון זייער טרויער און גלות. לאמיר זיך באנייען מיט שמחה, עס זאל שוין נתקיים ווערן דער פסוק 'ושמחת עולם על ראשם'.

איין אעשה'ס

זעט באשעפער באווייט
וואונדער
פאר זיינע איבע קינדער

מען לאזט נאך מיט די עבודות וועקט ער זיך
ווידער אויף מיט געשריייען, דאן זאגן אים מיינע
עלטערן.

”דו דארפסט אזא תיקון הפללי...” אין די זעלבע
טאן ווי מען זאגט, ”דו דארפסט אזא פראסקא...”
און מען זעצט זיך אַוועק אויף זיין בעט מיט'ן
תיקון הפללי און נאך די ערשטע צוויי קאפיטלעך
בארואיגט ער זיך ביז ער שלאפט איין. ס'איז ממש
בדוק ומנוסה. ס'איז פיל גרינגער ווי זיך צו דארפן
קריגן מיט אים.

מיר האבן אַ באקאנטן וואס האט אויך צוטון מיטן
קליינעם אינגל און זיי האבן שוין פרוברט אלע
טעראפיסטן און חנוכה מעטאדן אָבער ס'העלפט
פאר איין טאג אָדער צוויי אָבער דערנאָך פאלט ער
צוריק פון וואו ער איז געקומען. אז מיר האבן ב"ה
דעם רבי'נס עצות דארפן מיר נישט גיין זוכן עצות
פון דער גאס.

אלע קינדער מוזן האבן תפלות צו קענען וואקסן
און שטייגן אָבער עס זענען פארהאן קינדער וואס
דארפן די תפלות ווי לופט צום אָטעמען, דערפאר
שיקט דער אויפערשטער נסיונות מיט זיי אז מען
זאל נישט האבן קיין פרייה נאר מתפלל זיין ווידער
און ווידער. און אויב פארגעסט מען שיקט ער שוין
דערמאנונגען...

מיין קליינער ברודער'ל וועקט זיך אויף אינמיטן
דער נאכט מיט קולות און יללות, אויפֿוועקנדיג
דאס גאנצע הויז-געזינד. ער ווייסט אלליין נישט
וואס ער וויל. קודם וויל ער אַ פֿלעשֿל, דערנאָך
גיט ער ארויס אין די ליכטיגקייט צו קוקן אויב
ס'האט גענוג קאָקא, אויב נישט מאכט ער ווייטער
קולות. ער וויל נישט גיין אין זיין בעט נאר אין מיין
מאמע'ס. אזוי פארפירט ער מיט געוויינערייען ...

אין אנהייב פלעגט מיין מאמע פרוברן אלע סארטן
מיטלען ווי אזוי אים צו בארואיגן אָבער דאס האט
געקענט נעמען אַיבער אַ שעה, לְמִשָּׁל פון 2:00 ביז
3:30, אינמיטן דער נאכט. יעצט האבן מיר געטראפן
אַ נייע פאטענט, פאר מען גייט שלאפן זאגט מיין
מאמע אַ תיקון-הפללי און שמוות-הצדיקים און ער
שלאפט ב"ה פיין אדורך דעם נאכט. אויב עס מאכט
זיך אַ תקופה וואס מען איז זייער מיד ביינאכט און

מיר ווילן נאכאמאל דערמאנען
די גורל פון "גאר מיין זאך איז תפלה" איז נתנדב געווארן דורך א חשוב'ן נדבן, פאר די קינדער
וועלכע זענען געווען אין שול שבת אינדערפרי פאר הודו, אין א ברסלבי'ע שול.
צו קענען אריינגיין אין גורל, קלינג אריין נאך שבת אין טעל-ליין
02-5-3333-72 אויף קנעפל זיבן זאג אריין דיין נאמען און טעלעפאן נומער מיט די ווערטער
"גאר מיין זאך איז תפלה".

דער געוויינער פון פרשת יתרו איז
הילד החשוב חיים נתן גאמלייב

מען קען אפנעמען די מתנה אין חדר ברסלב ביי ר' וואלף יאראוויטש, בית שמש
אדער ביי ר' משה געפנר ירושלים, אדער בן איש חי 54 דירה 11

א שמועס מיט'ן זיידן

געלט און גרויסע מעשיות, יעדער איינער דארף געבן לויט זיינע מעגליכקייטן וויפיל ער קען, צדקה איז פשוט אוועקגעבן א פרוטה פון מיר פאר א צווייטן.

אויפן הייליגן רב'ן דערציילט מען אז ווען איז געווען א קליין קינד האט ער געוואלט טוהן אסאך מצוות בפשיטות, וואס האט ער געטוהן? ער האט גענומען א גרויסע מטבע און עס אויסגעביטן אויף קליינע פרוטות שפעטער האט ער גענומען מיט זיך דעם ספר "שערי ציון" און אריינגעטאנצן שטיל אין א בית-מדרש פונעם פענסטער ווען קיינער איז דארט נישט געווען, אז קיינער זאל אים נישט באמערקן, דארט איז ער צוגעגאנגען צום "מתן בסתר" צדקה פושקע, וואס איז געווען אין שול און האט אנגעהויבן צו זאגן דעם לשם יחוד וואס מען זאגט פארן מקיים זיין א מצוה, און אריינגעלייגט איין פרוטה, נאכדעם האט ער זיך ארוםגעדרייט אין שול און זיך געמאכט אזוי ווי ער פארנעמט זיך מיט אנדערע זאכן, נאך א שטיק צייט איז ער ווידער געגאנגען צום פושקע און ווידער געזאגט דעם לשם-יחוד און אריינגעווארפן נאך א פרוטה, אזוי נאך א פרוטה און נאך איינע, אזוי האט ער אריינגעלייגט אסאך מאל מיט א תמימות און פשיטות ביז ער האט אריינגעווארפן אלע פרוטות אין פושקע, זיין הייליגע כוונה איז געווען צו מקיים זיין ווי מער די גרויסע מצוה פון צדקה וואס איז א געוואלדיגער תיקון און איז זייער טייער ביים אויבערשטן.

בערעלע: ווען מען קומט אין אומאן, ביים ציון פון רב'ן, גיבט מען א פרוטה לצדקה פאר מען זאגט די צען קאפיטלעך.

זיידע: יא, צדקה איז א מצוה למעשה, וואס יעדער איד קען מקיים זיין. מען דארף נאר

זיידע: הודו לה' בערעלע, געלויבט דער פון אויבן! ס'טוט מיר ווי די ביינער... ספאלט די ציינער... מען ווערט נישט יונגער... אבער באלד קומט שוין חדש אדר, גייט מען טאנצן, מ'וועט זיך פריילעך מאכן וועל איך פארגעסן פון אלע צרות...

בערעלע: יא, די וואך איז אויך שבת מברכים אדר און אויך שבת-שקלים,

זיידע: הא ריכטיג, פרשת שקלים ליינט מען די וואך, "באחד באדר משמיעין על השקלים"... פרשת שקלים קומט אונז אויפנועקן צו די הייליגע מצוה פון "צדקה" וואס מען קען מקיים זיין מיט שקלים. ר' נתן שרייבט אין לקוטי הלכות (הלכות צדקה) "ועקר שם המעשה שבקדושה הוא בחינת צדקה", אויב א מענטש וויל טוהן עפעס למעשה, א גוטע עבודה, זאל ער געבן צדקה. אבער דערשרעק זיך נישט בערעלע, מען מיינט נישט געבן דווקא אסאך

וועלן, אז איינער וויל, איז ער מתפלל אויף דעם, ער טראכט וואס קען ער טוהן, ביז דער באשעפער העלפט אים דאס צו מקיים זיין.

האסטו געהערט אמאל, בערעלע, פון דעם חסיד, ר' יוסף ערליך ז"ל? ער איז נישט אזוי באקאנט, ווייל ער האט געוואוינט אין בני-ברק. ער איז ארויפגעקומען קיין ארץ ישראל פון פוילן פארן קריג. היינט קוקסטו אן בני-ברק א גרויסע שטאט אבער אין יענע צייט איז בני-ברק געווען א פוסטע מדבר

פון זאמד. ר' יוסף איז געווען

פון די ערשטע אידן וואס

האבן באזעצט בני-ברק.

ער מיט נאך א חבורה

פון ערליכע אידן וועלכע

האבן אויפגעשטעלט

דעם ישוב, האבן אסאך

געליטן ביים אנפאנג. עס

איז נישט געווען גרינג, זיי

האבן געדארפט בויען זייערע

היזער מיט די אייגענע הענט, ביז

עס האט זיך צוביסלעך אויפגעשטעלט

אן ערליכער ישוב פון אידן שומרי תורה

ומצוות.

מיט די צייט זענען געקומען נאך און נאך

אידן וואס האבן געוואלט וואוינען צווישן

ערליכע אידן, ביז עס איז געווארן די שטאט

בני-ברק אזוי ווי די זעסט היינט. צוליב וואס

דערציייל איך דיר איבער אים? ווייל דער

ר' יוסף ערליך ז"ל האט געהאט א שיינע

נקודה אין די נושא פון צדקה. ווען ר' יוסף

פלעגט קומען צו פארן קיין ירושלים צום

קבוץ ראש-השנה, האט ער געזעהן אז עס

וואוינען דארט ברסלב'ער חסידים, עובדי

ה', וואס זענען זייער זייער ארעם, זיי האבן

נישט קיין ברויט צו עסן. דער שווערער

מצב פון די עובדים אין ירושלים האט זייער באנומען ר' יוסף'ס הארץ, וואס איז געווען ווארעם צו יעדע אידישע צוועק, אזוי ווי ער אליין איז נישט געווען קיין פארמעגליכער מענטש - פאר זיין פרנסה האט ער געהאט א געשעפט פון גרינס און פרוכט ווי אווערקעס און טאמאטעס א.ד.ג. וואס פון דעם האט ער אביסל פארדינען אבער נישט גענוג צו קענען שיקן גרויסע סומעס געלד פאר די עניים פון ירושלים - וואס האט ער

געטוהן? ער האט געקויפט אסאך

פושקעס און געשריבן אויף

דעם מיט גרויסע ווערטער,

"מתן-בסתר". ער האט

אויסגעטיילט די פושקעס

אין אלע שולן וואס זענען

געווען אין בני-ברק. אין די

וואכן טעג זענען אריבער

וואוילע אידן וועלכע פלעגן

אריינזארגן עטליכע פרוטות

פון מאל צו מאל. און פרוטה

לפרוטה מצטרפת לחשבון גדול...

עס האט זיך צאמגעקליבן אין די פושקעס

א שיינע סכום געלט. יעדן חודש איז ר'

יוסף ארוםגעגאנגען אין אלע שולן און

צאמגענומען די צדקה געלט, נאכדעם האט

ער דאס אריבער געשיקט צו א באגלייבטער

חסיד אין ירושלים וואס האט אויסגעטיילט

ריכטיג דאס געלט פאר אלע ארעמעלייט,

דאס געלט וואס ר' יוסף האט געשיקט איז

געווען א גרויסע הצלה פאר די ארעמע

חסידים, עס האט זיי פשוט דערהאלטן ביים

לעבן! הערסט א מעשה בערעלע? ר' יוסף

לערנט אונז אויס אז יעדער איינער קען געבן

די צוועלעוועטע מעשה וואס דער הייליגער רבי האט דערציילט דער בעל תפלה 7

אז דער עיקר תכלית איז דער וואס ער איז א בעל אברים פנ"ל. און דער מלך וועט אים בונדאי מוחל זיין די מלוכה. ווארין אים קומט בונדאי די מלוכה ווייל ער איז אזוי א גבור אזוי א בעל אברים. און אזוי איז גיווען. זיי האבן אים אויף גינאמען פאר א מלך. (דהיינו דעם גבור וואס ער איז זיי גיקומען א קעגין פנ"ל). און דאס איז דער גבור וואס מיר גייען היינט מיט אים אפגעמען די וועלט. און ער זאגט (דהיינו דער גבור וואס ער איז דא מלך גווארין אויף זיי) אז ער מיינט דערמיט עפעס אנדערש.

דערמיט וואס ער גייט אפגעמען די וועלט ווארין ער מיינט גאר ניט דאס אז די וועלט זאל זיין אונטער אים. נאר ער מיינט דערמיט עפעס אנדערש. (דאס האט אלץ דערציילט. איינער פון די גיבורים דעם בעל תפלה וואס ער האט אים גיפרעגט. ווי אזוי זיי קומען צום אויף מיט דעם גבור האט ער עס אים דאס אלץ גיענפערט).

האט אים דער בעל תפלה גיפרעגט. מיט וואס איז זיין גבורה פון דעם גבור. וואס ער איז אייער מלך היינט. האט ער אים גיענפערט. באשר איין מדינה האט זיך ניט גיוואלט מכןיע זיין אונטער אים.

האט דער גבור גינומען זיין שווערד וואס ער האט און די שווערד האט דריי פוחות. אז עו הייבט זי אויף אנטלויפן אלע שרים פון די תיילות (דהיינו אלע עלצטע) וכו' (און האט אויסגירעכט די דריי פוחות וואס אויבן איז גישטאנען. וואס פון דאָרט האט דער גבור פון דעם מלך גינומען גבורה פנ"ל)

ווי דער בעל תפלה האט דאס דערהערט. האט ער זיך גישטויסן אז דאס איז בונדאי דער גבור פון דעם מלך הנ"ל. האט דער בעל תפלה גיבעטין. אויב סע איז מיגליך אז ער זאל זיך זעהן מיט דעם גבור וואס ער איז ביי זיי מלך. האט מען אים גיענפערט. מען מוז מעלדין ווען פאר אים איז מען

און ער האט אים ווייטער דערציילט. אז זיי. (דהיינו די גיבורים וואס זיי זענען גינאנגען מיט דעם גבור פנ"ל) זיי זענען פון דער פיתה פון די בעלי אברים פנ"ל (דהיינו די פיתה וואס זיי האבן גיזאגט אז דער עיקר תכלית איז נאר אז מע זאל זיך פילעווען צוגרייסן די אברים) וואס זיי האבן זיך אויף גינאמען פאר א מלך א בעל אברים פנ"ל (דהיינו א גרויסן מענטשן פנ"ל).

ויהי היום איז גינאנגען א מחנה פון זיי (פלאמר סע גינאנגען אין איינעם אסאך מענטשן פון די בעלי אברים) מיט דעם איפאז וואס מע האט זיי נאך גיפירט עסין און טרינקען און דעסט גלייכן אנדערע זאכן. און פאר די בעלי אברים.

האט די וועלט בונדאי זייער מורא גיהאט. ווארין זיי זענען גיווען גרויסע מענשן און גבורים. און ווער סע האט זיי באגעגינט. האט זיי בונדאי אפ גיטרעטין פון דעם וועג. דערנוייל. ווי די מחנה פון די בעלי אברים זענען אזוי גיגאנגען. איז זיי אקעגין גיקומען א גרויסער גבור. און דער גבור האט זיי ניט אפגיטרעטין פון דעם וועג. און ער איז אריין גיגאנגען אין דער מחנה אריין. און ער האט זיי צושפרייט (מיט די הערס) אהין און אהער.

און די לייט פון דער מחנה האבן פאר אים מורא גיהאט. און ער (דהיינו דער גבור) איז זיך אריין גיגאנגען צווישן די וועגליעך הנ"ל וואס זיי זענען זיי נאך געגאנגען. און ער האט אויף גיגעסין אדלינג וואס דארט איז גיווען איז דאס ביי זיי א ווילד חידוש גיווען (וואס דער איז אזוי א גבור וואס ער האט קיין מורא ניט פאר זיי און איז צווישן זיי אריין גיגאנגען און האט אויף גיגעסין נאר וואס סע גיווען אויף די וועגליעך)

זענען זיי תיכף פאר אים אנדער גיפאלין. און האבן גזאגט תיכף. יחי המלך (פלאמר זיי האבן תיכף אים גימאכט פאר א מלך) ווארין אים קומט בונדאי די מלוכה. נאך זייער דיעה נאך

ענטפערט אים דער בעל תפלה איה בין איבער גיגאנגען
איבער אלע ערטער פון זיי אלע. און איבער דיין ארט אויף.

ווארין איה בין גיגאנגען אויף איין ארט.

האב איה גיזעהן שטיין די קרוין פון דעם מלך. האב איה
פארשטאנען. אז דא איז בודאי דער מלך. נאר איה האב אים
ניט גיקאנט זוכין און גיפינען.

און אזוי בין איה ווייטער גיגאנגען. בין איה פיר גיגאנגען
פאר א ים פון בלוט. האב איה פארשטאנען אז דער ים איז
בודאי גיוארין פון די טרערין פון דער מלכה. וואס זי וויינט
אויף דעם אלימען.

און די מלכה איז בודאי דא. נאר איה האב זי ניט גיקאנט
זוכין און גיפינען. און אזוי בין איה פיר גיגאנגען פאר א ים פון
מילעך. האב איה פארשטאנען. אז דער ים איז בודאי גווארין
פון דער מילעך פון דער בת מלכה וואס איר קינד איז
פארפאלין גיוארין. האט זי גישפארט די מילעך און דערפון
איז גיוארין דער ים פון מילעך.

איז די בת מלכה בודאי דא. נאר איה האב זי ניט גיקאנט
זוכין און גיפינען. און אזוי בין איה ווייטער גיגאנגען האב איה
גיזעהן. סע זענען גילעגין די גילדענע האר פון דעם קינד. און
איה האב פון זיי גאר ניט גינומען. און איה האב גוואוסט אז
דא איז בודאי דאס קינד נאר סע ניט גימאלט גיווען אים צו
זוכין און צו גיפינען. און אזוי בין איה ווייטער גיגאנגען. בין
איה פיר גיגאנגען פאר א ים פון וויין.

האב איה גוואוסט אז דער ים איז בודאי גיוארין פון די
רייד פון דעם מליץ. וואס ער שטייט און רעט תנחומין (דהיינו
סבייט) פאר דעם מלך און די מלכה. און דערנאך קערט ער
אויס דאס פנים און רעט תנחומין צו דער בת מלכה. און פון די
רייד איז גיוארין דער ים פון וויין. נאר איה האב אים ניט
גיקאנט גיפינען.

און אזוי בין איה ווייטער גיגאנגען. האב איה גיזעהן סע
שטייט א שטיין וואס אויף אים איז אויס גיקריצט אזוי ווי די

גיגאנגען. און מע האט גימעלדיוועט. האט ער גיהייסן אז ער
זאל אריין קומען.

איז דער בעל תפלה אריין גיקומען צו דעם גבור ווי ער
איז צו אים אריין גיקומען. האבין זיי זיך דערקענט איינס דאס
אנדערע איז צווישן זיי גיווען זייער גרויסע שמחות וואס זיי
האבין זוכה גיווען צום אויף קומען זיך אין איינעם.

און סע גיווען צווישן זיי שמחות און בכיות (פריד און
גיווי) ווארין זיי האבין זיך דערמאנט אין דעם מלך מיט
זיינע לייט. האבין זיי דרויף גיוויינט. איבער דעם איז צווישן
זיי גיווען שמחות און בכיות.

האט דער בעל תפלה מיט דעם גבור אנגיהויבן צו
שמסין. ווירמען זיי זענען אהער אנגיקומען. האט דער גבור
דערציילט פאר דעם בעל תפלה. אז דעמולט.

אז דער רוח סערה איז גיווען. וואס דעמולט זענען זיי
אלע צושפרייט גיוארין. ווי ער איז צוריק גיקומען פון דארט
ווי ער איז גיווען מחדש זיין זיין כח. און האט נישט גיפונען
דעם מלך מיט אלע זיינע לייט פנ"ל. האט ער זיך דעמולט
גילאזט גיין ווי הין ער וועט גיין.

און ער איז איבער גיגאנגען איבער זיי אלע. דהיינו ער
האט פארשטאנען אז ער איז גיווען אויף דעם ארט ווי דער
מלך איז און ווי די אלע לייט זיינע זענען. דהיינו ער איז גיווען
אויף איין ארט האט ער פארשטאנען. אז דארט אין דעם ארט
איז בודאי דער מלך דא. נאר ער האט אים ניט גיקאנט זוכין
און גיפינען.

און אזוי איז ער איבער גיגאנגען אויף איין ארט. האט ער
פארשטאנען אז דארט איז בודאי די מלכה נאר ער האט זי ניט
גיקאנט זוכין און גיפינען און אזוי איז ער איבער גיגאנגען
איבער די אלע לייט פון דעם מלך. נאר דיה בין איה ניט איבער
גיגאנגען. (היינו דער גבור וואס דערציילט דאס האט גיזאנט צום בעל

תפלה. אז איבער אלע ערטער פון אלע לייט איז ער איבער גיגאנגען. נאר
איבער דעם ארט פון דעם בעל תפלה איז ניט איבער גיגאנגען)

יד מיט די שירטוטין (דהיינו אזוי ווי די יד מיט אלע קרצין נכח וואס סע גינען באם מלך כ"ל)

האב איך פארשטאנען אז דא איז בודאי דער חכם (פון דעם מלך) און דער חכם האט זיך דאס אויסגיקרצט דאס גישטאלט פון דער יד אויף דעם שטיין. נאר סע ניט גימאלט גינען אים צו גיפנען. און אזוי ווייטער. בין איך גיגאנגען.

האב איך גיזעהן ווי סע איז גינען אויסגישטעלט אויף א בארג די גילדינע טישליך און די קרידענצין און די איבריגע אוצרות פון דעם מלך. האב איך פארשטאנען אז דא איז בודאי דער ממונה על האוצרות פון דעם מלך. (דהיינו דער וואס איז גינעט איבער אלע אוצרות) נאר סע ניט גימאלט גינען אים צו גיפנען (דאס האט אלץ דער בעל תפלה דערצייילט דעם גבור)

גענטפערט דער גבור. איך בין אויך איבער גיגאנגען איבער די אלע ערטער. און איך האב יא גינען פון די גילדינע האר פון דעם קינד. ווארין איך האב גינען זיבן האר וואס זיי האבן אליילי פארבין.

און זיי זענען ביי מיר זייער טייער. און איך בין גיזעסין און האב מיך מתינה גינען מיט וואס מיגליך איז מיט גראז און דעסט גלייכין ביז איך האב ניט גיהאט קיין שום זאך זיך מתינה צו זיין. האב איך מיך גילאזט גיין ווי הין איך וועל גיין. און אז איך בין אנוועק גיגאנגען פון דעם ארט. האב איך פארגעסין מיין בויגין דארט.

גענטפערט דער בעל תפלה. איך האב גיזעהן דעם בויגין. האב איך גוואוסט אז דאס איז בודאי דיין בויגין. נאר איך האב דיר נישט גיקענט גיפנען.

האט דער גבור ווייטער דער ציילט דעם בעל תפלה. אז ווי איך בין אנוועק גיגאנגען פון דעם ארט. בין איך אזוי גיגאנגען ביז איך האב באגעגינט די מתנה כ"ל (דהיינו די שאר פון די גבורים בעלי אברים כ"ל) בין איך צווישן זיי אריין גיגאנגען. ווארין איך בין זייער הונגעריק גינען. האב איך גינאלט עסין. און תיכף ווי איך בין אריין גיקומען צווישן זיי.

האבין זיי מיך תיכף אויף גינען פאר א מלך כ"ל. און היינט גיי איך אפגעמען די וועלט. און מיין פוניה איז. טאמער וועל איך קענען גיפנען דעם מלך מיט די לייט כ"ל.

האט דער בעל תפלה אנגיהויבן צו שמוסין מיט דעם גבור וואס טוט מען מיט די לייט. דהיינו מיט דער מדינה. וואס זיי זענען אזוי אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט. ביז זיי זענען ארויס גיקומען אויף אזוינע ווילדע נארישקייט. אז די וואס האבן אסאך געלט זענען ביי זיי גאטין. און אזוי די איבריגע נארישקייט וואס די מדינה האט.

האט דער גבור גיענפערט דעם בעל תפלה. אז ער האט גיהערט פון דעם מלך. אז פון אלע תאוות קאן מען ארויס נעמען. דעם וואס ער איז אריין גיפאלן אין זיי. נאר דער וואס ער איז אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט. קאן מען אים ניט ארויס נעמען דערפון בשום אופן. בכך וועסטו ביי זיי גאר ניט פועלין.

ווארין סע ניט גימאלט ארויס צו נעמען זיי דערפון נאר דורך דעם וועג וואס סע פארהאנדן צו דער שווערד כ"ל. וואס פון דארט נעמט ער זיין גבורה כ"ל. נאר דורך דעם וועג קאן מען יא ארויס נעמען פון דער תאוה פון געלט. דעם וואס ער איז דרינען אריין גיפאלן. (אזוי האט ער גיהערט פון דעם מלך)

איז דער גבור מיט דעם בעל תפלה אנוועק גיזעסן א צייט אין איינעם. און מפתח דער מדינה כ"ל וואס זיי האבן עס גיבעטן דעם בעל תפלה אז ער זאל ארויס גיין צו דעם גבור פון זייערט וועגין. כ"ל. האבין זיי מרחיב זמן גינען. דהיינו דער בעל תפלה האט איינגיבעטן דעם גבור אז ער זאל זיי גיבן א צייט (דהיינו וואס ביז אין דער צייט זאל ער זיי נאר ניט טון) **האט ער זיי גיגבן פריי א צייט דערנאך האבן זיי זיך גימאכט סימנים צווישן זיך.** דהיינו דער בעל תפלה מיט דעם גבור האבן צווישן זיך גימאכט סימנים. פדי איינער זאל קענען האבן א זייעה פון דעם אנדערן. דערנאך איז זיך דער בעל תפלה אנוועק גיגאנגען אין זיין וועג אריין.

תפלה פאר פורים

ראמשנעו מיר פון די קליפה פון ה'מון עמלק, און איך וויל זוכה זיין צו די הייליגקייט פון מ'רדכי הצדיק און אקטור המלכה.

טאמע, איד דארף יעצט האבן וואונדערליכע נסים, און גרויסע פארבאטיגע ישובות, אזוי ווי דו האסט געטון צו קלל ישראל אין אלע דורות, נסים נפלאים ונוראים, אין די צייטן פון מ'רדכי און אסתר, ווען ה'מון הרשע יפה שמו וזכרו איז אויפגעשטאנען אויף די איך.

וואס דער נס פון פורים איז גרעסער פון אלע נסים וואס דו האסט געטון פון אלעמאל. און דו האסט אונז צואוויסן געטון דורך דיינע הייליגע חכמים זכרונם לברכה: אז "אלע מועדים ווען ווערן פמל אקבער די טעג פון פורים וועלן נישט פמל ווערן". אין אנהייב זענען געווען אלע התהלות פון פסח, ווייל אלע ימים טובים זענען א זכר צו יציאת מצרים, און היינט.... (איז אלע התהלות פון פורים)

בחינה אויף ספורי מעשיות

די צוועלפטע מעשה (7) - מבעל תפילה

- א. ער איז אריבער אים פון מילך האט ער פארשטאנען אז דא איז די מלכה
- ט. וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו די בת מלכה איז?
- א. ער איז אריבער אים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די בת מלכה
- ב. ער איז אריבער אים פון מילך האט ער פארשטאנען אז דא איז די בת מלכה
- ג. ער איז אריבער די פלאץ פונעם גבור האט ער פארשטאנען אז זיין ווייב די בת מלכה איז דארטן
- ד. וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דאס קינד איז?
- א. ער האט געזעהן די גאלדענע האר
- ב. ער איז אריבער אים פון מילך
- ג. ער איז אריבער די פלאץ פונעם גבור האט ער פארשטאנען אז זיין קינד איז אויך דארטן
- ד. וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער מליץ איז?
- א. ער איז אריבער אים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון דעם מליץ
- ב. ער איז אריבער אים פון וויין האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די רייד פון דעם מליץ
- ג. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער חכם איז?
- א. ער האט געזען די יד פונעם מלך
- ב. ער האט געזעהן א שטיין וואס אויף דעם איז אויסגעקריצט די געשטאלט פון דעם יד
- ג. ער האט נישט געוואוסט וואו דער חכם איז
- ד. וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער ממונה על האוצרות איז?
- א. דורך די גאלדענע טישעלעך - קרדענען - און די אוצרות פון מלך
- ב. דורך די גאלדענע האר
- ג. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. האבן דער בעל תפלה און גבור גענומען פון די האר פון דאס קינד?
- א. דער בעל תפלה ויבן דער גבור גארנישט
- ב. דער גבור צוויי דער בעל תפלה ויבן
- ג. דער גבור זיבן דער בעל תפלה גארנישט
- ד. וועלכע זאך פון גבור האט דער בעל תפלה געזען?
- א. די שווערד
- ב. די בויגן
- ג. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. וואס זאגט דער גבור וויאזוי גייט מען ארויס פון תאוד ממון?
- א. מען קען בכלל נישט ארויס גיין
- ב. דורך די וועג וואס איז צום שווערד
- ג. מיט זייערע אייגענע כוחות וועלן זיי ארויס גיין

- א. מן וועלכע כתה זענען געווען די מענטשן פון גבור?
- ב. פון די כתה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז רציחה
- ג. פון די כתה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז צו גרויסן די איברים
- ד. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- א. **אלת כפות: סארטאקא טייט דער סבור און זיינע אנטשן אייננאמען די וועלט?**
- ב. ווייל ער וויל אל די וועלט אלץ ביי אונטער אים
- ג. ווייל ער וויל ווייבן פאר די וועלט ביי סארטאקא
- ד. ווייל ער וויל טרעפן דער מלך און זיינע אנטשן
- א. **פארוואס האבן די בעל תפלה און גבור געוויינט און זיך געפריידט ווען זיי האבן זיך באגענוט?**
- ב. זיי האבן זיך געפריידט אז זיי האבן זיך געטראפן, און געוויינט אויף די אנדערע לייט פונעם מלך
- ג. זיי האבן זיך געפריידט אויף די אנדערע לייט פונעם מלך, און געוויינט אז זיי האבן זיך געטראפן
- ד. זיי האבן זיך געפריידט אז דער גבור איז מלך, און געוויינט ווייל די מדינה שילט און געפירט האבן זיך נאכנישט מכניע געווען
- א. **האבן דער גבור און בעל תפלה געטראפן דער מלך און זיינע לייט?**
- ב. זיי זענען אריבער יעדעס פלאץ און זיך מיט זיי געטראפן
- ג. זיי האבן בכלל נישט געקענט כאפן וואו זייערע פלעצער זענען
- ד. זיי זענען אריבער די פלעצער וואו זיי האבן פארשטאנען אז דארטן זענען זיי, אבער זיי האבן זיי נישט געקענט טרעפן
- א. **ביי וועמען איז דער גבור נישט אריבער?**
- ב. ביי די פלאץ פונעם קעניג
- ג. ביי די פלאץ פונעם בעל תפלה
- ד. ער איז אריבער יעדעס פלאץ
- א. **ביי וועמען איז דער בעל תפלה נישט אריבער?**
- ב. ביי די פלאץ פונעם קעניג
- ג. ביי די פלאץ פונעם גבור
- ד. ער איז אריבער יעדעס פלאץ
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער קעניג איז?**
- ב. ער האט נישט געוואוסט וואו דער קעניג איז
- ג. דורך די שטול פונעם קעניג
- ד. דורך די קרוין פונעם קעניג
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו די מלכה איז?**
- ב. ער האט געזען די קרוין פון קעניג האט ער פארשטאנען אז די מלכה איז דארטן
- ג. ער איז אריבער אים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די מלכה

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 72-3333-5-02

1-518-329-9149

מיט'ן זיידן

צדקה! נישט קיין חילוק צי ער האט אדער האט נישט, מען דארף נאר וועלן.

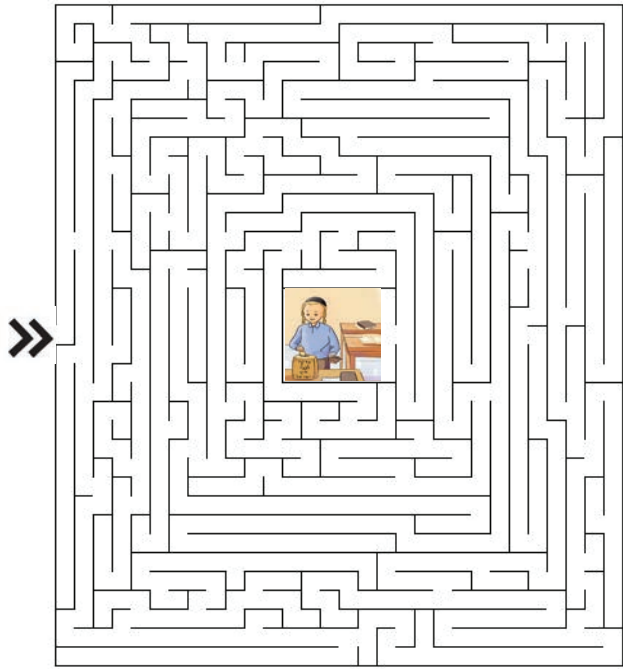
בערעלע: זיידן, אויף קינדער קענען געבן צדקה?

זיידע: אונדא! אז א אינגל האט עפעס חנוכה אדער פורים-געלט קען ער צוגיין צו די פישקע געבן א פרוטה. עס קוקט אויס א קליין פשוט'ע זאך, אבער דאס איז אזוי גרויס וואס מען קען זיך גארנישט פארשטעלן, חוץ פון דעם וואס די זכות בלייבט אויף אייביג!

און בערעלע איך וויל דיר זאגן נאך עפעס, נישט נאר מיט געלט קען מען מקיים זיין די מצוה פון צדקה.

אמאל קומט א אינגל אהיים מיט א געשמאקע נאש און ער גיבט צדקה... ער גיבט אראפ אביסל פאר זיינע קליינע געשוויסטער. אדער איינער לערנט מיט א חבר, ער גיבט פון זיינע גוטע פשרונות, אמאל גיבט מען אוועק טייערע צייט, אמאל איז צדקה א אמת'ע גוט ווארט, אזוי איז דא נאך אן א שיעור וועגן ווי אזוי מען קען מקיים זיין די מצוה פון צדקה, מען דארף זיך נאר שטארקן און גלויבן אז פון געבן צדקה דערלייגט מען קיינמאל נישט, נאר פארקערט, צדקה עפנט אלע טויערן עס ברענגט הרחבות און ישועות און אלעס גוט'ס.

מקורות: לקוטי הלכות יורה דעה הלכות צדקה א' שבחי הר"ן יג ~ אש תמיד תוקד - ר' יוסף ערליך ספר המדות ישועה, ממון וכו'..

טרעף אין היינטיגן גליון דער צאמשטעל פון די ווערטער צי א פאס צאמצושטעלן די ווערטער

שמחה	נעשה
אפאר גראשן	קארדונער
ים פון וויין	אני
קיבוץ	פורים
א גוט	שמות הצדיקים
שערי	מלכה
מילך	יוסף
קולות יללות	מליץ
ערליך	קריון
ישראל	ווארט
נשמע	בת-מלכה
געלט	בינטל יציעת
שומע	ראש השנה
ים פון בלוט	ציון

הדפסת הגליון נתנדב
ע"ר / ישעי' שמעון ראטנבערג הי"ד
לדגל הולדת בנו למזל טוב